

direktivets artikel 1, nr. 1, artikel 2, nr. 1, artikel 7, stk. 1, 1. pkt. og artikel 11, stk. 1.

Dansk Landbrugs Realkreditfond (DLR) er i modsætning til realkreditinstitutterne ikke et kreditinstitut i direktiv om investorgarantiordningers forstand, eftersom DLR er undtaget fra 1. bankdirektivs anvendelsesområde i medfør af dette direktivs artikel 2, stk. 2. Direktivet stiller således ikke krav om, at DLR skal være omfattet af en investorgarantiordning. DLR kan på tilsvarende måde som realkreditinstitutterne optræde som depotbestyrer for investorer vedrørende egne obligationer, og det er på denne baggrund fundet hensigtsmæssigt at lade DLR være medlem af Fonden på samme vilkår som realkreditinstitutterne. Danmarks Skibskreditfond er ligeledes ikke omfattet af investorgarantidirektivet. Skibskreditfonden er udsteder af værdipapirer, men optræder ikke som depotbestyrer for disse, hvorfor det ikke er fundet nødvendigt at lade Skibskreditfonden være omfattet af loven.

Definitionen af udenlandske filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber i stk. 1, nr. 4 er præciseret i forhold til § 3 i den gældende lov om en indskydergarantifond. Udtrykket kreditinstitut svarer til definitionen heraf i 1. og 2. bankdirektiv, mens udtrykket investeringsselskab svarer til definitionen heraf i investeringsservicedirektivet.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til den gældende § 4 i lov om en indskydergarantifond bortset fra, at kredsen af virksomheder udvides som følge af ændringen i forslaget § 3. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 7, stk. 1, 3. og 5. pkt.

I henhold til direktivets artikel 7, stk. 1, 3. pkt., har de af § 4 omfattede filialer ret til at tilslutte sig den danske ordning, hvis den supplerer den garantiordning, som eksisterer i hjemlandet.

Til § 5

Bestemmelsen fastsætter, at Fonden opdeles i tre adskilte afdelinger, én for hver af de omfattede brancher. Formålet med denne opdeling er, at medlemmerne i den enkelte afdeling som udgangspunkt selv skal dække de forpligtelser, som opstår over for Fonden i tilfælde af, at et institut omfattet af den pågældende afdeling anmelder betalingsstandsning, går konkurs, eller afvikles, jf. § 2. De nærmere regler herom er fastsat i forslaget § 6. Opdelingen giver endvidere mulighed for, at der kan fastsættes forskellige regler om beregning af bidrag m.v. for de enkelte afdelinger, jf.

forslaget § 7. I stk. 2-4 er fastsat hvilke institutter, der hører til i de enkelte afdelinger.

I henhold til stk. 5 træffer Fondens bestyrelse beslutning om, til hvilken afdeling de i § 3, stk. 1, nr. 4, og § 4 nævnte filialer skal tilsluttes.

Til § 6

Bestemmelsen fastslår, hvorledes dækning af Fondens forpligtelser over for indskydere og investorer skal fordeles mellem de tre afdelinger. Hovedprincippet som fastsat i stk. 1 er, at Fondens forpligtelser over for kunderne i et institut, som har anmeldt betalingsstandsning, er gået konkurs eller afvikles, jf. § 2, skal dækkes af bidrag, inklusive garantier, fra de institutter, som tilhører den samme afdeling som det kriserammede institut. Såfremt en afdelings bidrag og garantier ikke er tilstrækkelige til at dække disse forpligtelser, er afdelingen forpligtet til at optage et lån hos de øvrige afdelinger, jf. stk. 2.

Lånet skal ydes af de øvrige afdelinger i forhold til disses indbyrdes størrelse. Den indbyrdes størrelse af de øvrige afdelinger beregnes ud fra størrelsen af de samlede bidrag, dvs. kontante midler og stillede garantier, som er blevet opkrævet fra afdelingens medlemmer. Et eventuelt overskud (afkast), som en afdeling har opnået på sin formue i en periode, hvor afdelingen enten ikke har haft nogen tab eller kun haft tab af en ringe størrelse, medregnes ikke. Herved undgås det, at en afdeling, som ikke har haft tab, kan blive forpligtet til at yde et lån, der er forholdsmæssigt større, end hvis afdelingen havde haft tab.

Lånet kan i henhold til stk. 3 maksimalt udgøre et beløb svarende til 50 pct. af kravet til de øvrige afdelingers likvide beholdninger, dog højst 100 mio. kr. pr. afdeling. Fordelingen af hvor store beløb de enkelte afdelinger skal låne ud beregnes som angivet i stk. 2. Dette vil i praksis medføre, at en afdeling, som råder over begrænsede midler, ikke vil blive forpligtet til at yde lån udover 50 pct. kravet, mens en afdeling, som råder over betydelige midler, ikke vil blive forpligtet til at yde et lån større end 100 mio. kr. Disse lånebegrænsninger gælder for forpligtelser opstået inden for et enkelt regnskabsår, således at en afdeling kan forpligtes til påny at yde lån op til 50 pct. kravet, dog højst 100 mio. kr., for nye forpligtelser opstået i et efterfølgende regnskabsår. Hvis et institut i en afdeling går konkurs eller anmelder betalingsstandsning f.eks. i slutningen af et regnskabsår, skal omfattede krav, uanset anmeldelsen først måtte ske efter dette regnskabsårs udløb, henføres til tidspunktet for anmeldelse af betalingsstandsning eller datoen for kon-